

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Braşov (Romania) on esittänyt 10.2.2023 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat M.A.sr, S.A.C.S. ja S.A.S.**

(Asia C-75/23, Parchetul de pe lângă unionin yleinen tuomioistuin Braşov)

(2023/C 205/27)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin:

Curtea de Apel Braşov

Valittaja:

Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Vastapuolet:

M.A.sr, S.A.C.S. ja S.A.S.

Asianomistaja:

Romanian valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEU 2 artiklaa, SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, SEU 4 artiklan, [3 kohtaa] luettuina yhdessä SEUT 325 artiklan 1 kohdan, taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan, PIF-direktiivin⁽²⁾ 2 ja 12 artiklan sekä yhteisestä arvonnäisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽³⁾ ja Euroopan unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvista törkeistä petoksista määrättävien tehokkaiden ja ennalta ehkäisevien seuraamusten periaatteen kanssa, sekä soveltaen komission päätöstä 2006/928/EY⁽⁴⁾ siltä osin kuin siinä viitataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan viimeiseen virkkeeseen, tulkittava niin, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle oikeudelliselle tilanteelle, jossa syytetyt vaativat lievemmän rikoslain periaatteen soveltamista tilanteessa, jossa kansallisen perustuslakituomioistuimen ratkaisulla on todettu rikosoikeudellisen vastuun vanhentumisen katkaisemista koskeva laki (vuoden 2022 ratkaisu) perustuslain vastaiseksi vedoten lainsäätäjän passiivisuuteen, koska tämä ei ole ryhtynyt toimiin laintekstin mukauttamiseksi saman perustuslakituomioistuimen toiseen ratkaisuun, joka on annettu neljä vuotta ennen viimeksi mainittua ratkaisua (vuoden 2018 ratkaisu)? Tänä aikana ensimmäisen ratkaisun nojalla annettu yleisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö oli jo vakiintunut siten, että kyseinen teksti oli edelleen voimassa perustuslakituomioistuimen ensimmäisen ratkaisun muodossa sillä käytännön seurauksella, että vanhentumisaika kaikkien sellaisten rikosten osalta, joista ei ollut annettu lainvoimaista tuomiota ennen perustuslakituomioistuimen ensimmäistä ratkaisua, lyheni puoleen ja että rikosoikeudenkäynti kyseessä olevia vastaajia vastaan oli näin ollen päättynyt.
- 2) Onko SEU 2 artiklaa, joka koskee oikeusvaltion arvoja ja ihmisoikeuksien kunnioittamista yhteiskunnassa, jolle on ominaista oikeudenmukaisuus, ja SEU 4 artiklan [3 kohtaa], joka koskee komission päätöksen 2006/928/EY mukaista unionin ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatetta Romanian oikeusjärjestelmän tehokkuuden varmistamista koskevan sitoumuksen osalta, viitaten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan [1 kohdan] viimeiseen virkkeeseen, jossa vahvistetaan lievemmän rikoslain periaate, tulkittava koko kansallisen tuomioistuinten järjestelmän kannalta siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle oikeudelliselle tilanteelle, jossa vastaajat vaativat lievemmän rikoslain periaatteen soveltamista tilanteessa, jossa kansallisen perustuslakituomioistuimen ratkaisulla on todettu rikosoikeudellisen vastuun vanhentumisaajan keskeytymistä koskeva laki (vuoden 2022 ratkaisu) perustuslain vastaiseksi vedoten lainsäätäjän passiivisuuteen, koska tämä ei ole ryhtynyt toimiin laintekstin mukauttamiseksi saman perustuslakituomioistuimen toiseen ratkaisuun, joka on annettu neljä vuotta ennen viimeksi mainittua tuomiota (vuoden 2018 ratkaisu)? Tänä aikana ensimmäisen ratkaisun nojalla annettu yleisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö oli jo vakiintunut siten, että kyseinen teksti oli edelleen voimassa perustuslakituomioistuimen ensimmäisen ratkaisun muodossa sillä käytännön seurauksella, että vanhentumisaika kaikkien sellaisten rikosten osalta, joista ei ollut annettu lainvoimaista tuomiota ennen perustuslakituomioistuimen ensimmäistä ratkaisua, lyheni puoleen ja että rikosoikeudenkäynti kyseessä olevia vastaajia vastaan oli näin ollen päättynyt.

3) Jos tähän vastataan myöntävästi, ja vain jos unionin oikeuden mukaista tulkintaa ei voida antaa, onko unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan kansallisen perustuslakituomioistuimen ja ylimmän kansallisen tuomioistuimen ratkaisut sitovat kansallisia yleisiä tuomioistuinta eivätkä ne tästä syystä ja kurinpitotarkoituksen uhalla voi jättää viran puolesta soveltamatta näihin ratkaisuihin perustuvaa oikeuskäytäntöä, vaikka ne katsovat unionin tuomioistuimen tuomion perusteella, että kyseinen oikeuskäytäntö on ristiriidassa SEU 2 artiklan, SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, luettuina yhdessä SEUT 325 artiklan 1 kohdan kanssa, soveltaen komission päätöstä 2006/928/EY siltä osin kuin siinä viitataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan [1 kohdan] viimeiseen virkkeeseen, kuten pääasiassa.

⁽¹⁾ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yleissopimus yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL 1995, C 316, s. 49).

⁽²⁾ Unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin 5.7.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371 (EUVL 2017, L 198, s. 29).

⁽³⁾ EUVL 2006, L 347, p. 1.

⁽⁴⁾ Yhteistyötä ja Romanian edistymisen seurantaan koskevan järjestelmän perustamisesta tiettyjen arviointiperusteiden täyttämiseksi oikeuslaitoksen uudistamisen ja korruption torjunnan alalla 13.12.2006 tehty komission päätös 2006/928/EY (EUVL 2006, L 354, s. 56).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 15.2.2023 – H GmbH v. Finanzamt M

(Asia C-83/23, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: H GmbH

Vastaaja: Finanzamt M

Ennakkoratkaisukysymykset

Ennakkoratkaisukysymykset direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ tulkinnasta:

1) Onko palvelujen vastaanottajalla, jonka kotipaikka on Saksassa, oikeus kohdistaa palautusvaatimus suoraan kansallisille veroviranomaisille Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 15.3.2007 antaman tuomion Reemtsma Cigarettenfabriken (C-35/05, EU:C:2007:167) mukaisesti, jos

- a) palvelujen suorittaja, jolla on myös kotipaikka Saksassa, laatii palvelujen vastaanottajalle laskun, johon on merkitty kansallisen arvonlisäveron määrä ja jonka palvelujen vastaanottaja maksaa, ja jos palvelujen suorittaja maksaa asianmukaisesti laskuun merkityn veron määrän,
- b) laskuun merkityssä suorituksessa on kuitenkin kyse toisessa jäsenvaltiossa suoritettusta palvelusta,
- c) palvelujen vastaanottaja ei tästä syystä voi vähentää ostoihin sisältyvää arvonlisäveroa Saksassa, koska veroa, joka lainsäädännön nojalla olisi maksettava Saksassa, ei ole,
- d) palvelujen suorittaja oikaisee laskun siten, että kansallisen arvonlisäveron määrää ei mainita ja laskun loppusumma pienenee siten veron määrää vastaavalla määrällä,
- e) palvelujen vastaanottaja ei voi panna täytäntöön palvelujen suorittajaan kohdistuvia maksuvaatimuksia palvelujen suorittajan omaisuutta koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen vuoksi ja